

anbefalet at gå et år om. Derfor synes vi, det er naturligt at diskutere: Kan vi gøre noget for disse? Vi mener ikke, at gymnasiet skal være et opbevaringssted.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil med hensyn til en tættere klasselærerfunktion og en større gruppe i gymnasiet: Jeg har en forventning om, at fremtidens gymnasium bliver et gymnasium, som i højere grad sætter fokus på, at man skal blive klar til at kunne gå ind og studere, og det vil sige, at man skal gøres klar til at komme ind på en videregående uddannelse. Og på en videregående uddannelse kræves der også nogen selvstændighed.

Derfor tror jeg ikke, at en klasselærerfunktion vil være det, der er løsningen, slet ikke. Jeg må endda sige, at jeg imødeser, at hvis vi kommer igennem med reformen af gymnasiet, som det ser ud nu, vil der være en del af dem, der går i gymnasiet i dag, som ikke vil være der for fremtiden.

Til hr. Carsten Hansen vil jeg sige, at så længe vi ikke er kommet til at diskutere det specifikke med, hvad der skal ske med hensyn til fagene, samspillet mellem fagene, og hvilke fag der skal være, kan jeg ikke gå ind i en vurdering af, hvor mange penge det vil koste. Det eneste, jeg derfor kan sige, er, at det må jeg henvise til de forhandlinger, vi skal have senere.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil bare gerne have, at Venstres ordfører bekræfter, at det er meningen, at sproglige og matematiske elever skal gå i det samme introforløb, dog med denne her såkaldte differentierede undervisning, og at fru Gitte Lillelund Bech kan bekræfte, at fagligheden i fagene ikke vil blive reduceret, og her hentyder jeg specielt til de naturvidenskabelige fag. Det vil jeg bare gerne have bekræftet, så jeg kan få en rolig nattesøvn.

Den anden ting er, at jeg jo har bemærket, at fru Gitte Lillelund Bech har sagt, at det faktisk var op til det enkelte gymnasium at kunne sætte fraværsprocenten til imellem 2 og 10 pct., og her vil jeg blot gerne vide, om det er første skridt på vejen til at nedbryde de nationale standarder.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det vil fremgå senere af min ordførertale, at jeg generelt er positiv over for uddannelsesredegørelsen, derfor tager jeg nogle af mislydene nu.

Kl. 15.25

Gymnasiet er præget af en stor gennemførelsesprocent i dag, gymnasiet er præget af lavt fravær. Det er vigtigt at have som udgangspunkt, og derfor vil jeg spørge i forbindelse med de unge mennesker, som åbenbart i dag vælger at rykke sig selv op: Hvor mange skal man efter fru Gitte Lillelund Bechs opfattelse ikke have rykket op?

Dernæst: De unge mennesker, som i dag selv har et ansvar, hvad skal de, når de kommer ud af uddannelsen med hensyn til det ansvar? Er det så ikke også overladt til sig selv? Var det ikke klogt at pålægge dem et ansvar også i gymnasiet med hensyn til deres eget forløb, og det vil sige også et ansvar for, om de rykker op eller ej?

Og med hensyn til fravær: Er det ikke sådan, at man må sige, at de undervisningstimer, som er interessante, rent faktisk også bliver fulgt af eleverne, så det ikke kun er et spørgsmål om eleverne, men også om undervisningens indhold?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Det er utrolig spændende med den her redegørelse, for der er netop tale om en reform, og derfor er det godt at komme rundt i alle hjørner, også når det gælder eleverne, som forhåbentlig skal gå fra at være elever til at være studerende; hvad ligger der så i den proces?

Der er det jo interessant, når man taler om fraværsregler, hvilket jeg egentlig synes vi skal diskutere – vi går i hvert fald ind for, at de skal fjernes – at man så diskuterer, hvordan man får denne ansvarlighed frem hos de unge, som jo altså ikke skal føres i hold igennem 3 års forløb og risikere at dumpe efter 1.g, 2.g eller 3.g, og give rektorerne den, skal vi sige, magt. Vi skal jo ikke umyndiggøre, men tværtimod ruste de unge til at kunne gå videre i et studieforløb efter gymnasietiden.

Så når man taler disciplin, mener fru Gitte Lillelund Bech så ikke også, at det er noget med, at man skaber den her dialog mellem elever og lærere, men også eleverne imellem; at man altså har nogle forpligtelser også i forhold til det fællesskab, man er en del af, at man er ansvarlig både i tilrettelæggelse og gennemførelse af undervisningen, og at det altså ikke skal ske ved, at man kan dumpe alt efter ens gennemsnit, men at der er andre muligheder for at fremme ansvarlighed?